

НАСТАНАК КОВИЉСКОГ ПРЕПИСА МИРОСЛАВЉЕВОГ ЈЕВАНЂЕЉА

1998. године Светозар Пајић Дијак открива и изучава средњовековну рукописну баштину СРПСКОГ народа у Манастиру Хиландар. Задивљен том лепотом о којој се мало зна, добија призив и креће у тежак преписивачки подухват на начин старих преписивача (дијака). Понето водећи перо тада проналази душевни мир уз преписе и сталну молитву.

Након многобројних Пајићевих појединачних рукописа, троструког преписа *Законика* цара Душана, *Фресака у минијатури*, 47 предивних првих страница *Четворојеванђеља* на патинираној хартији и паргаментним листовима, преписа *Откровења Јовановог*, *Карејког типика* Светог Саве, *Малог молитвеника*... појавила се јака жеља да препише и *Мирослављево јеванђеље*. Дуго је трагао за текстом за преписивање.

2003. године добио је благослов и фототипски примерак од владике никшићко - будимског Јоаникија, да се упусти у препис *Мирослављевог јеванђеља*, једне од најлепших рукописаних књига света. Уз подршку владике сремског Василија набавља неопходну велику количину пергаментних листова у фабрици коже у Руми.

После дугих припрема са великом пажњом, преданошћу и упорношћу, употребивши све своје потенцијале – сликарско и калиграфско умеће, књиговезачко мајсторство, као и оштро око и сигурну руку октобра месеца 2004. године (7512. године од Постања) у Манастиру Сопоћани започиње животни преписивачки подухват Светозара Пајића Дијака. У келији овог манастира у време постова до 2006. године посвећује се препису *Јеванђеља*. Преписивање је ишло јако споро, било је тешко истрајати. Владика рашко-призренски Артемије пружао му је сталну моралну, духовну и повремено материјалну подршку да истраје на свом преписивачком путу.

2007. године Светозар Пајић тихује преписујући у келији Манастира Кончул.

2008. године наставља рад у конаку сремског Манастира Фенек где је преписао 68 страница *Јеванђеља*. Тада је рекао да за недељу дана може да препише највише четири стране, али је после тога данима потпуно исцрпљен. За овај посао потребни су му смиреност, мирна рука и бистар поглед...

2009. године наставља преписивање у Манастиру Високи Дечани.

2010. године борави у Манастиру Зочиште где преписује 47 страна (68-115. стр) *Јеванђеља*.

Увиђајући да преписивање *Јеванђеља* тече веома споро, да је од почетка преписивања протекло не планираних три, већ више од шест година, Пајић доноси веома храбру одлуку да се одвоји од породице, спољашњег света и да се потпуно повуче у манастир и посвети препису док га не заврши.

У јесен 2010. године добио је благослов тадашњег владике Порфирија (садашњег патријарха), пространу келију и манастирски мир, да неометано доврши започето велико дело.

Од октобра 2010. до 19. маја 2011. године преписује преосталих 245 страна *Јеванђеља* (од 116. до 360. стр) у манастиру Ковиљ, преписујући по 10-12 сати дневно пуних седам месеци. Монах Галактион, Пајићев духовни и историјски учитељ тада *Јеванђеље* назива „Ковиљским преписом“, а Пајића бодри да издржи у подухвату.

Препис *Јеванђеља* је руком и срцем Светозара Пајића Дијака завршен у вечерњим сатима на празник преноса моштију Св. Саве Србског. Још месец дана је трајало дотеривање преписа.

2012. године Пајић у оквиру 44. Мајске изложбе УЛУПУДС-а „У шкрипцу“ у Београду на колективној изложби приказује задивљеној публици страницу свог преписа *Јеванђеља*.

2013. године на новосадском сајму АРТ ЕКСПО у организацији Удружења војвођанских учитеља први пут излаже пергаментне листове преписа *Мирослављевог јеванђеља*.

2014. године у оквиру своје самосталне изложбе у Културном центру Новог Сада излаже и фототипију свог *Јеванђеља*.

2016. године за повезану фототипију свог *Јеванђеља* добија I награду *Захарије Орфелин* за најлепшу књигу Сајма АРТ ЕКСПО у Новом Саду.

2016. године на самосталној изложби у Руском дому у Београду излаже неколико страница и фототипију свог *Јеванђеља*.

2016. године на самосталној изложби у Народном музеју у Зрењанину излаже неколико страница и фототипију свог *Јеванђеља*.

2017. године у Манастиру Сопоћани круг се затвара. Опет су се ту нашли Пајић и његово *Јеванђеље*. Књига је била на снимању ТВ серије „Рађање краљевине“ РТС-а (у другој епизоди).

2018. године почињу активности око припреме изложбе свих пергаментних рукописних страница неповезане књиге **МИРОСЛАВЉЕВО ЈЕВАНЂЕЉЕ – ковиљски препис** у Новом Саду. Све припреме су биле изузетно тешке и трајале су веома дуго.

Крајем 2022. године стварају се минимални услови за организовање изложбе у Историјском архиву Града Новог Сада, у организацији Удружења војвођанских учитеља, а уз подршку Града Новог Сада и многобројних људи великог срца.

